Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

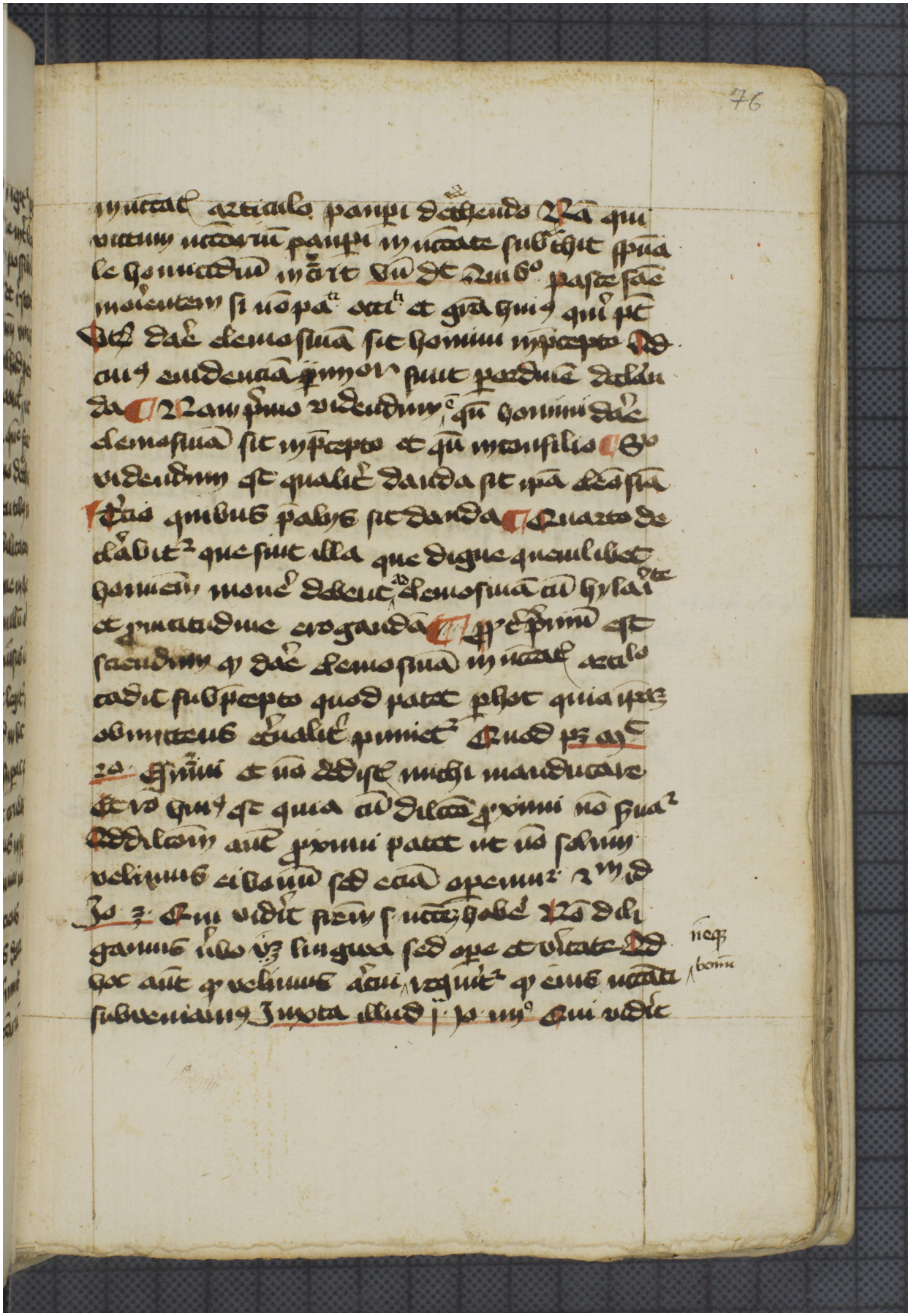

76

in ultimo articulo pauperi dedisse. Ita qui
victum ministrat pauperi in necessitate subtrahit spi-
ritualem homicidium mortis. Unde et Ambr. pastor sac-
rificium offerens si non pasceret esurientem et grata munera qui pe-
rit dat eleemosynam sit hominum in precepto. Ad
aliquid audendum primo fuit prudens deliberan-
da. Nam primo videndum est qui hominum det
eleemosynam sit in precepto et qui in consilio. Se-
cundum est qualiter danda sit ipsa eleemosyna
et quibus personis sit danda. Quarto de
habitu quae sint illa quae digne quemlibet
hominem nunc debent ad eleemosynam ad hylari-
et gratanter erogando. Primum est
secundum quod eleemosyna in ultimo articulo
cadit sub precepto quod patet primo quia ipse
dominus qualiter punit. Quod patet ad
2a. Frum et non dixit mihi manducare
et non quia est quia ad dilectionem proximi non pertinet
addictum aut proximi patet ut non solum
velimus cibum sed cum operemur. Ad
Jo. 3. Qui vidit fratrem suum habere Non dili-
gamus illo in lingua sed opere et veritate. Ad
hoc autem quod velimus alii requiritur quod eius necessitati
subveniamus. Juxta illud Jo. iiij. Qui vidit